

[...]

VIII/D/BV/0/98/160451

30.301/I/PN

[...]

Betreft: Ministeriële besluiten tot vergunning of erkenning in toepassing van de Detectivewet en van de Bewakingswet.

Mijnheer de Vice - Eerste Minister,

Ter zitting van 19 november 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 28 oktober 1998 betreffende het taalgebruik voor de ministeriële besluiten (MB) tot vergunning of erkenning in toepassing van de wet van 19 juli 1991 (privé-detective) en de wet van 10 april 1990 (bewakingsondernemingen, beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten).

Uw vraag betreft volgende punten:

1. de noties “privaat bedrijf” en “belanghebbende particulier” in het kader van de Detectivewet en van de Bewakingswet;
2. de taal waarin de correspondentie uitgaande van de administratie (het “dossier”) inzake erkenningen en vergunningen dient te geschieden;
3. de taal van de ministeriële besluiten houdende vergunning of erkenning, weigering van vergunning of erkenning, schorsing of intrekking van vergunning of erkenning;
4. de wijze van bekendmaking van de ministeriële besluiten, bedoeld onder punt 3, in het Belgisch Staatsblad.

*

* *

2.

1) Wat de noties “privaat bedrijf” en “belanghebbende particulier” betreft.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het zo dat een vergunning uitgaande van een centrale dienst en bestemd voor een bedrijf met zetel in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of Franse taalgebied enkel in de taal van het gebied wordt gesteld. De VCT is van oordeel dat, naar analogie met het onderscheid particulier – privaat

bedrijf dat in artikel 41 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) wordt gemaakt, in deze gevallen de private bedrijven niet gelijk te stellen zijn met belanghebbende particulieren (advies VCT nr. 512 van 26/5/66, 1696 van 1/12/66, 1949 van 12/10/67, 1968 van 26/10/67 en 21.195 van 10/5/90).

Uit de door U verleende inlichtingen blijkt dat er van privaat bedrijf enkel sprake kan zijn in het kader van de wet van 10 april 1990 (bewakings-, beveiligingsondernemingen en interne bewakingsdiensten), vermits daar zowel de natuurlijke of rechtspersonen de kwalificatie onderneming krijgen.

In het geval van de wet van 19 juli 1991 wordt de vergunning of erkenning steeds verleend aan een natuurlijke persoon die gekwalificeerd wordt als privé-detective. Er is dus in dit geval altijd sprake van belanghebbende particulier.

2) Wat de taal voor de correspondentie uitgaande van de administratie inzake vergunningen of erkenningen betreft.

Toe te passen artikel is artikel 41 SWT.

De correspondentie met een kandidaat privé-detective dient te gebeuren in die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend. Een privé-detective is volgens de wet van 19 juli 1991 steeds een natuurlijk persoon, dus een particulier.

De correspondentie met een kandidaat bewakings- of beveiligingsonderneming dient, wanneer de zetel ervan in een taalhomogene gemeente gevestigd is, in de taal van het gebied gesteld te worden.

In de andere gevallen (zetel in een rand- of taalgrensgemeente, Brussel-Hoofdstad en het Duitse taalgebied) dient het te gebeuren in de door de betrokken onderneming gekozen taal.

In artikel 41 SWT is er sprake van de zetel van het privaat bedrijf. Hiermee wordt bedoeld de zetel aan dewelke de correspondentie overeenkomstig de toe te passen procedure, in casu de vergunnings- en erkenningsprocedure, moet worden gericht.

3) Wat de taal van de MB houdende vergunning of erkenning, weigering van vergunning of erkenning, schorsing of intrekking van vergunning of erkenning betreft.

Toe te passen artikel is artikel 42 SWT zoals geïnterpreteerd door de VCT in haar vaste rechtspraak (zie punt 1).

De vergunning of erkenning bestemd voor een kandidaat privé-detective dient gesteld te worden in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

3.

De vergunning of erkenning bestemd voor een kandidaat bewakings- of beveiligingsonderneming dient, wanneer de zetel ervan in een taalhomogene gemeente gevestigd is, in de taal van het gebied gesteld te worden.

In de andere gevallen in de door de onderneming gekozen taal.

4) De taal voor de gewone vermelding in het BS.

Overeenkomstig artikel 56, § 1, 5^e lid SWT dienen de MB tot vergunning of erkenning als gewone vermelding in het Nederlands en het Frans in het BS opgenomen te worden.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]